

Rosenboa

Lichanura trivirgata

Rosenboan lever i naturen inom den subtropiska zonen i syd-västra USA, inkluderat södra Kalifornien (Kaliforniahalvön) och syd-västra Arizona samt i nord-västra Mexico.

Klimatet inom utbredningsområdet kännetecknas av långa heta somrar, där varmaste månadens medeltemperatur är mer än + 20 grader celsius och kort mild vinter med förekommande kortvarig frost, där kallaste månadens medeltemperatur är mer än + 10 grader celsius.

Miljön är buskstäppområde eller halvöken med obetydlig nederbörd. Vegetationen är mestadels glest bevuxen med torniga buskar.

Terrariet för en orm bör vara tillverkat av glas eller trä och glas. Ventilation bör finnas antingen i båda sidorna eller längst ner framtill och högst upp baktill. Det är viktigt att terrariet är rymningssäkert. Ormar brukar vara duktiga på att hitta springor och lyckas klämma sig mellan eller skjuta upp glasrutorna. Terrarielås är ett måste och var noga med att stänga varje gång du hanterat ormen eller haft terrariet öppet. I djurskyddsföreskrifterna står det vilken yta ormar minst behöver ha att röra sig på för att må bra. Utrymmet får gärna vara större men aldrig mindre än måtten i tabellen nedan. Eventuella hyllplan räknas inte in i ytan.

Utrymmen för marklevande ormar			
Ormens längd från nosspets till svansspets	Minsta tillåtna yta	Minsta yta per orm vid gruppållning	Minsta höjd
Upp till 30 cm	0,03 m ²	0,015 m ²	0,1 m
31-40 cm	0,04 m ²	0,02 m ²	0,12 m
41-50 cm	0,06 m ²	0,03 m ²	0,15 m
51-75 cm	0,12 m ²	0,06 m ²	0,2 m
76-100 cm	0,25 m ²	0,12 m ²	0,28 m
101-125 cm	0,43 m ²	0,2 m ²	0,35 m
126-150 cm	0,63 m ²	0,3 m ²	0,45 m
151-200 cm	1 m ²	0,5 m ²	0,5 m
201-300 cm	2,15 m ²	1,0 m ²	0,7 m
301-400 cm	4,1 m ²	2,0 m ²	1,0 m
401-500 cm	6,8 m ²	3,4 m ²	1,3 m
Mer än 500 cm	9,0 m ²	4,5 m ²	1,5 m

Terrariemiljön bör efterlikna den naturliga miljön så mycket som möjligt. Lämpligt bottenmaterial är fin sand, t.ex rådasand med en kornstorlek på 0.8-1.2 mm. Reptilbark går också bra att använda, det viktiga är att bottenmaterialet är helt torrt. Lämplig temperatur i terrariet är 24-28 grader och med en värmezona på 32-38 grader. Det är lämpligt att låta temperaturen sjunka några grader nattetid, vilket lättast ordnas med en värmekabel kopplad till en timer. Värmekabeln placeras bäst i terrariet och under bottenmaterialet. För att få denna att ligga kvar och undvika att den grävs upp av de ibland grävande djuren, så är det lämpligt att placera en kraftig byggplast (t.ex Teno Tät) över kabeln innan man tillför bottenmaterialet. Detta gör också att livslängden på kabeln

blir betydligt längre, då den med detta arrangemang skyddas från bottenmaterialet och vassa stenar och liknande.

Friskt vatten ska givetvis alltid finnas. Det räcker gott och väl med att vattenkaret är så stort att ett djur precis ryms i det och kan blötlägga hela kroppen. Rosenboor badar sällan, men det händer ibland att de gör det för att svalka sig, så vattenkaret ska placeras på en sval del i terrariet, då håller sig ju vattnet dessutom friskt längre. Ett för stort vattenkar i terrariet gör att luftfuktigheten lätt blir för hög.

Lämpliga gömställen ska finnas flera stycken. Bra gömställen är välvda barkbitar och liknande eller grottor av stenar.

Rosenboor klättrar ibland och trots att de har små bukplåtar är de mycket goda klättrare, så någon eller några klättringsmöjligheter bör finnas i form av några torra grenar.

För belysning är vanliga lysrör fullt tillräckligt.

Som dekoration kan man använda små plastväxter, t.ex olika kaktusar och dessa bör vara glest placerade för att efterlikna den naturliga miljön så mycket som möjligt.

En förenklad och bra tumregel för hållande av Rosenboor är: varmt och torrt.

Rosenboor fungerar bra att hålla såväl individuellt som i grupp. Nyfödda Rosenboor och juveniler ska givetvis hållas individuellt. Rosenboor i det vilda skingras ju direkt efter födseln för att leva sin första tid helt själva och det är först som subadulta och adulta som de ibland lever och vistas tillsammans med andra Rosenboor, men det vanligaste är självfallet att de lever ensamma föutom under parningstiden.

STORLEK, KÖNSSKILLNAD OCH LIVSLÄNGD

Rosenboan är en liten boart. Genomsnittslängden för vuxna djur ligger på 60 till 80 cm, men vissa individer når en längd av 100 cm. Rekordlängden lär ligga på något över 110 cm. Svanslängden är lång för att höra till familjen *Erycinidae*. Svanslängden för honor är 13 % av den totala kroppslängden. För hanar ligger svanslängden på 15 % av den totala kroppslängden. Hanar har tydliga analsporrar, vilket honorna saknar. Det säkraste sättet att könsbestämma är dock genom sondering. Hanar sonderas till en längd motsvarande 9 till 11 svansplåtar och motsvarande för honor är 3 till 5 svansplåtar.

I fångenskap kan Rosenboan bli 20-25 år. Det finns uppgifter på individer i fångenskap som uppnått en ålder av 30 år.

BETEENDE

Rosenboan är till största delen nattaktiv, men det är inte ovanligt att den är aktiv och jagar föda även på dagen. Den är helt klart marklevande. Rosenboan är inte lika benägen att

gräva ner sig som dessa "släktingar". Rosenboan lever sitt liv till största delen ovan mark. Jaktbeteendet är både aktivt och passivt. De kan antingen ligga stilla och invänta ett förbipasserande byte eller aktivt leta upp, förfölja och fånga bytet. Det passiva jaktbeteendet är dock det som dominerar.

Rosenboan är en konstriktor och är en mästare på konstriktion (omslingring). Utfall och hugg är blixtnabbt och kommer helt utan förvarning, dvs att framkroppen behöver inte vara tydligt S-formaterad eller ha någon skönjbar rörelse.

Rosenboan har ett lugnt temperament och är lätt att handskas med. Den är inte på något sätt en art som är lättstressad och ur denna aspekt är den helt klart en lämplig art som "nybörjarorm".

FÖDA

Rosenboan är till största delen inriktad mot små gnagare som föda.

Som terrariedjur är lämplig föda möss och unga råttor.

Unga och växande Rosenboor har ett förhållandevis stort näringsbehov och behöver matas relativt ofta.

Juveniler matas 2 gånger/vecka med en muspinkis, efterhand som de växer ökas storleken på foderdjuret alternativt så ökar man antalet muspinkisar till 2, vid varje måltid, osv.

Subadulta matas en gång/vecka med tex råttpinkis.

Adulta matas en gång varannan vecka med en eller två vuxna möss.

FORTPLANTNING

Rosenboan blir könsmogen i en ålder av 3 till 4 år.

För att få en lyckad parning och fortplantning bör djuren ges en vintervila på två månader under december och januari, i en temperatur på c:a 15 grader, utan ljus och givetvis utan mat. Det är lämpligt att i mitten på november successivt börja sänka temperaturen och reducera belysningen såväl i avseende på belysningstid som ljusmängd. Återgången till normala betingelser bör ske under en 14-dagarsperiod i början på februari. Det är lämpligt att hålla honor och hanar åtskilda under vintervilan.

Efter vintervilan bör man mata honorna några gånger innan man sammanför dom med hanarna. Parningen sker för det mesta inom 1 till 3 månader efter vintervilan.

Det tar c:a 4 till 5 månader från det att honan blivit parad till hon föder sina ungar. Det är svårt att beräkna när födseln kommer att ske med utgångspunkt från parningstillfället,

eftersom honan kan generera befruktningen upp till två månader efter det att parningen ägt rum.

Vanligen sker födseln i augusti eller september, men ibland så sent som i december.

Ungarna är få till antalet, vanligen 2 till 6 stycken. De är förhållandevis stora vid födseln, oftast är de runt 25 till 30 cm.

De ömsar skinn första gången efter c:a 2 veckor och först då börjar dom äta. Vissa individer som föds sent på året, under november/december börjar inte äta förrän nästkommande vår.

Nyfödda Rosenboor brukar med god aptit ta döda muspinkisar.